

3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2022

† Κυριακή Δ' Νηστειῶν.

Ἰωάννου Σιναΐτου ὁσίου συγγραφέως τῆς «Κλίμακος» (†605).

Νικήτα ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†824).

Ἰωσήφ τοῦ ὕμνογράφου (†833).

Ἦχος πλ.δ', ἐωθινὸν ἦ.

(ΤΜΕ Τριωδίου §§41-43).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ.δ' Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος πλ.δ' Γα ρ

Ε ξ υ ψουςκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Γα ρ

Τ αϊς των δα κρυ ων σϑ ρο αις της ε ρη μου το
α γο νον ε γε ε ωρ γη σας και τοις εκ
βα θϑς στε ναγ μοις εις ε κα τον τϑς πο νϑς ε
καρ πο ο φο ρη σας και γε γο νας φω στη τη
οι κου με νη λαμπων τοις θα αυ μα σι Ι ω αν
νη πα τηρ η μων ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω
τω θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γε ρσιν δει ξας ως Θε ος μη πα
ρι δησους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι

λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Aνεστησεκ νε κρων η ζω η των α α παν των
και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ
σα σθε των δα κρυ ων τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι
σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε στη
Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω
σαιωσ Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος πλ' α' Νη ρ

Aνα στα ας εκ του τα α φου ως α λη θως
ταις ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ
υ ξαι την ε γε ρσιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο

μαι ος ο Πε τρος ε πε στητω μνη μα τι και το φως εν
 τω τα φω ο ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε
 τα ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω
 μα τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε
 βο η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω
 ζεις απ αν τας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ υ
 πα αρχεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tην ου ρα α νι ον πυ υ λην και κι βω τον
 το πα να α γι ον ο ο ο ρος την φω ταυ γη
 φε ε λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι ον κλι μα κα τον
 λο γι κον Πα ρα δει σον της Ευ ασ την λυ τρω σιν της Οι
 κου με νης πα α σης το με γα κει μη λι ον
 τη ρι α α εν αυ τη δι επ πρα χθη τω κο
 ο σμω και α φε σις των αρ χαι ων ε γκλη μα των δι
 α του το βο ω ω μεν αυ τη

ω και Θε ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα α
σθαι τοις ευ σε βως προ σκυ νου ου σι τον πα να α γι ον
το ο κο ον σου

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. Γα ρ

A ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι
σα α ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε
κυ λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη
γερ με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το
τοις μα θη ταις σου εν Σι ι ων ο τι α νε στης
η ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε
σμα του θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα

T α μν ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι
σα α σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η
κου ου ον παυ σα σθε των δα κρυ ων και αν τι λυ πης
χα ραν κο ο μι σα α σθε κρ α ξα τε α νυ μνουσαι ο

τι α νε στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη

σας σωσαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα

σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω

πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα

ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ

ης Θε ος ε σα ρκω θη και παι δι ον γε γονεν ο προ

αι ω νων υ πα ρχων Θε ε ος η η μων την γαρ σην

μη τραν θρο νον ε ποι οι η σε και την σην γα στε ρα πλα τυ

τε ρανου ρα νων α πει ει ρ γα σα α το ε πι σοι χαι

ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο ξα α

σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σωωτερ την ισχυυνκα θε λοοντα και συν
ε αυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ
παντας ελευθερωωσαντα

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
καιωματασ

Τιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη
τραικιρνατε οαζραπτων εντωταφω Α
γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ι δε τε υ
μεις τοντααφον και ησθητε ο Σωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τϑ μνημαατος

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
καιωματασ

Λιανρωϊμυροφοροι εδραμον προς το μνη
μασθηνο λογσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ει ει πεθη νε ο και ρος πεπαυται
μη κλαιε τε την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει
παα τε

Ευλογητος ει Κυρι ε διδαξον με τα δι
και ωματα σα

Μυροφοοροι γυναικες με τα μυρων
ελθουσαι προς το μνημα σα Σωτηρ εν η χου
το Αγγε ελθ προς αυτα ασφθεγγο με εν τι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε ως Θεος
γαρ ε ξανε εστη τμνη η μαατος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Προσκυνημεν Πατε ερα και τον τδδτδ
Υιο ον τε και το Ααγιον Πνευμα την αγιι
αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συντοις
Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος Α

γιος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

K αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' z} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

A λλη λς ï α Α λλη λς ï α ^{v' z} Α λλη λς

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δεις)

Τò τρίτον

A λλη λς ï α Α λλη λς ï α ^{v' z} Α λλη

λς ς ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α΄

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Ε κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει
ρα ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν
σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον ^νδλ

Ο ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη
πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος
αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων ^νδλ

^νχ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι ^νδλ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^νδλ

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ
φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν
αυ το ο και τω λο γω ^νδλ

Ἀντίφωνον Β΄

Η καρ δι α μου τω φω βω σου σκε πε σθω

τα πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο
πε ση εκ σου ου πα νοι κτιρ μον

Επι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι
δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει
και κο λα σει

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα του ρ χει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν
ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει
το θει ον

Ἀντίφωνον Γ'

Εκε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το
ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρησ με α
πο των εν θεν δε

Επι την μητέρα αυτου γηνδυνων πας
αυθις αναλυσει του λαβειν βασανους η γε
ρα των βεβιωμενων

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι και νυν και αι και εις τους αιωνας των αι
ωνων αμην

Αγιω Πνευματι θεολογια μονα
σαστρισαγια ο Πατηρ γαρ αναρχος εξουε
φυο υιος αχροο οως και το Πνευμα συυμορ
φον συνθρονον εκ Πατρο ος συνεκλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

Ιδουδητικαλονητιτερον αλλητοκα
τοι κειν αδελφους ααμα εν του ουτω γαρ Κυριος ε
πηγγειλατω ζωην αιωνιαν

Του ενδυματος αυτου οτακρινα του αγρα
κοσμων κελευει μη δειν φορ ντιζειν

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι
α παν τα ε χε ται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τς το
γαρ ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι
ον κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Χ **Β** α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Χ **Β** α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να

ο Θεος σου Σι^χων εις γενεαν και γενεαα
 α⁷αν^υ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Παα σαπνοη αινεσα τωτον Κυριον^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Παα σαπνοη αινεσα τωτον Κυριον^ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Αινεσαα τωπνοηηη πασατον

Κυρι^χο^Δον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία: ὀρθοί: ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Η'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 11-18).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκλυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἄπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπέ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι εὔρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλειον πλυνον με απο της ανομι-
ας μου και απο της μαρτιας μου καθαρισον
με

Οτι την ανομιαν μου εγνωσκω και
η μαρτια μου ενωπιον μου εστι διαπαν-
τος

Σοι μονω η ημαρτον και το πονηρον ε-
νωπιον σου ποιησα οπως ανδικαι-
ωθης εντοις λογοις σου και νικησεν τω κρινεσθαι
σε

Ιδε γαρ εν ανομιαις σου νεληφθην και εν
μαρτιαις εκισσησε με η μητηρ μου

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα
αδηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας
μοι

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας σ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
 να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σα πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

με

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

με

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευμα τιηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγει την αινεσιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν Δ

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ε

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος Δ ουκ ε ξου δε νω σεις ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σστην Σι ων Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ε

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος Δ και ε λε η σον με ο θε ος Δ χ

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν.

ᾠχος πλὴ Νη ρ

Δ ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι και γι υι ω ε και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ν

T ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξόν μοι οι πυ
υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ
το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι
ο ο ο ον οσ να ον φε ρων τσ σω ματος ο
ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως
οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ
σπλα αγ χνω σ ε ε λε ε ε ε ει
K αι νυ υν και α α ει και εις τας αι ω νας
των αι αι ω ω ω νω ων α α μην
T ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι
τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις
γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η η ην
α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι
ον μη ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας
ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με
Nη πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα. ς

Πα
Ελεησον με ο Θεος κα τα το με γα
ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σθ
ε ξα λειπον το α νο ο μη μα α α μθ
Νη Πα
Τα πλη η η η θη των πε πρα αγ με νω ων μοι
δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
τρε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρ ρων εις το
ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σθ ως ο
Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον
με ο Θε ος κα τα το με ε γα σθ ε λε ο ο
ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἄρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαικὴ
ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ
δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡμοιώθην Χριστέ, τῷ ἐν χερσὶ τῶν ληστῶν περιπεσόντι, καὶ τυπτήμασιν ἡμιθανεῖ ὑπὸ τούτων, καταλειφθέντι Σωτήρ· κἀγὼ οὕτω πέπληγμαι, ταῖς ἀμαρτίαις μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ παρίδῃς ἐμέ, τὸν ἀσθενοῦντα δεινῶς, ἐβόα Σῶτερ ὀδυρόμενος, εἰς τοὺς ληστὰς ὁ τὸν πλοῦτον ἀποσυλήσας σου· κἀγὼ οὕτω δέομαι· Οἴκτειρον σῶσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰατρεύσας ἐμέ, τὸν μαστιχθέντα τὸν νοῦν, ταῖς ἀμαρτίαις ἐν ταῖς μάστιξιν, ὑπὸ ληστῶν τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν λογισμῶν, Χριστέ Σωτήρ σῶσόν με, ὡς πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄχραντε Μήτηρ Χριστοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν φωτὶ αὐλῷ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμῶν, Ἰωάννη Ὅσιε λιταῖς σου, ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν, θηλάσας ἀπώσω, τὴν πικρίαν τῶν ἡδονῶν· ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Δόξα.

Ἐπιβὰς τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, καὶ τὰς χαμαιζήλους, διαπτύσας τῶν ἡδονῶν, γλυκασμὸς ἐδείχθης σωτηρίας, Ὅσιε Πάτερ τῷ ποιμνίῳ σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σοφίαν καὶ Λόγον ἢ τοῦ Πατρός, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπράυνον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριο πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆι γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Τριωδίου. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

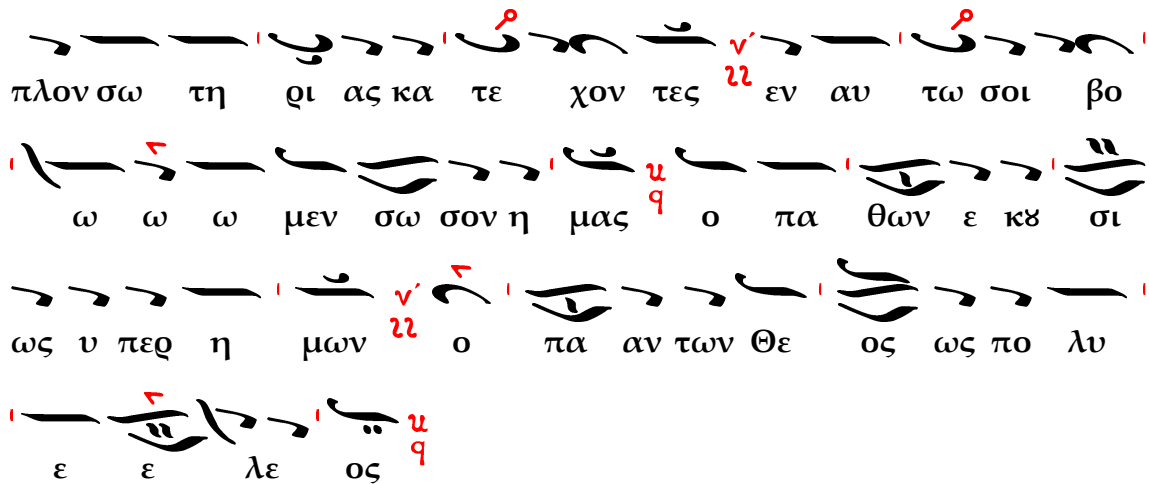
Ὅδῳ ἐν τῇ τοῦ βίου Χριστέ δεινῶς ὀδεύων τετραυμάτισμαι, ὑπὸ ληστῶν ἐν τοῖς πάθεσιν· ἀλλ' ἀνάστησόν με δέομαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐσύλησαν τὸν νοῦν μου λησταί, καὶ ἔλιπόν με ἐν τοῖς μώλωφιν, ἡμιθανῆ τῶν πταισμάτων μου· ἀλλὰ ἴασαί με Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐγύμνωσάν με Σῶτερ Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου τὰ παθήματα, καὶ ἡδοναῖς μεμαστίγωμαι· ἀλλ' ἐπίχεέ μοι ἔλεος.

Δόξα. Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανὸν ἀναλάμπας, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανῆλθες, πρὸς θεωρίας ἀπλετον βυθὸν εὐσεβῶς· πάσας στηλιτεύσας μέν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας· σκέπεις ἐκ τῆς λώβης δέ, τοὺς ἀνθρώπους τῆς τούτων, ὦ Ἰωάννη, κλίμαξ ἀρετῶν· καὶ νῦν πρεσβεύεις σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀυλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἀγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου σαρκικῶς ὁ Θεὸς γάρ, οὕτω βασιλεύσας τε, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεώτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐα χορεύει, ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆς Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ ὁμολογητοῦ, ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Μηδικίου. (†824)

Στίχ. Ῥυσθεὶς βίου Νικήτας, ὡς στρουθὸς πάγης,
Πτεροῖς νοητοῖς ἵπταται πρὸς τὸν πόλον.
Νικήταν καλέουσι τρίτη ἐπὶ δῶμα Θεοῖο.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου. (†833)

Στίχ. Ζῶντος Θεοῦ σὺ θεῖος ὑμνητῆς, Πάτερ.
Ἐγὼ δέ σου θανόντος ὑμνητῆς νέος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἐλπιδοφόρου, ξίφει τελειωθέντος. (γ' αἰ.)

Στίχ. Ξίφους ἀληθῆς μάρτυς Ἐλπιδοφόρος,
Θεὸν φέρει ἄψευστον εὐελπιστίαν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Δίου, λιθοβολισμῷ τελειωθέντος. (γ' αἰ.)

Στίχ. Βαλὼν κεράμῳ δυσσεβῆς Δίου κάραν,
Ὡς σκεῦος αὐτὴν συντρίβει κεραμέως.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βυθονίου, ἐν θαλάσῃ πνιγμῷ τελειωθέντος. (γ' αἰ.)

Στίχ. Ὁ Βυθόνιος εἰς βυθὸν βεβλημένος,
Τὴν κλῆσιν εὖρεν εἰς προφητείαν τέλους.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Γαλύκου, ὑπὸ θηρίων βρωθέντος. (γ' αἰ.)

Στίχ. Δηχθεὶς ὁδοῦσι Γάλυκος τῶν θηρίων,
Θηρὸς νοητοῦ τοῦς ὀδόντας συντρίβει.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰλλυριοῦ, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μυρσιῶνος Πελοποννήσου ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἐκ Μυρσιῶνος, Ἰλλυριέ, πρὸς πόλον,
Οὐχ ὡς ὁ Χριστὸς ἐξ Ἐλαιῶνος, φέρη.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Φάρας, ἡγουμένης μονῆς Ἐβοριακοῦ ἐν Γαλλίᾳ. (ς' αἰ.)

Στίχ. Φάρα παρθένων μοναζουσῶν ἀκρότης,
Τὸν Νυμφίον εὖρατο, ὄνπερ ἐπόθει.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλου, ἡγουμένου μονῆς ἐν Ταυρομενίῳ τῆς Σικελίας. (~†800)

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου τῆς μονῆς Μπεζέσκ, ἐν Τβέρ τῆς Ῥωσίας. (†1492)

Στίχ. Πτωχεῖα ζήσας Νεκτάριος ὁ θεῖος,
Πλουτεῖ νῦν χαίρων ἐν θείῳ Παραδείσῳ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Παύλου, Ῥώσου ἀπελευθέρου, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1683)

Στίχ. Πρὸς Παῦλον ἔσχε κοινὰ κλῆσιν καὶ ξίφος
Παῦλος νέαθλος οὗτος ὃς Ῥῶσος πέλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σεραφεῖμ τῆς Βίριτσα, τοῦ διορατικοῦ. (†1949)

Στίχ. Τηλόθεν πρὸς Χριστὸν Σεραφεῖμ ἐφείλκε,
ἀπέλπιδας ψυχὰς, θεραπεύων πάθη.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν Νηστειῶν, μνήμη ποιούμεθα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος, τοῦ Σιναΐτου.

Στίχ. Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἰωάννης,
Αἰώνιως ζῆ, καὶ νεκρὸς φανεῖς ἄπνους.

Σύγγραμμα λιπῶν Κλίμακα τῇ ἀνόδῳ,
Δείκνυσιν αὐτοῦ πορείαν τῆς ἀνόδου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T^{B8} ους σου ους υ μνο λο γ8ς Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη σ8 στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην ^{B8} α νε [♯] ξι ^ι χνι ^ι α ^M ςον ^ι θει ^ι αν ^ι β8 ^ι λην ^ι της ^{B8}
 εκ της Παρ ^ι θε ^ι ε ^ι ν8 ^ι ς ^ι σαρ ^ι κω ^ι σε ^ι ως ^ι σ8 ^ι τ8 ^ι υ ^ι ψι ^{Πα}
 στ8 ^M ο ^ι ο ^ι προ ^ι φη ^ι της ^ι Αβ ^ι βα ^ι κ8 ^ι μ ^ι κα ^ι τα ^ι νο ^ι ων ^ι ε ^{Δι}
 κραυ ^ι γα ^ι α ^ι ζε ^{B8} ^ι δο ^ι ξα ^ι τη ^ι δυ ^ι να ^ι μει ^ι σ8 ^ι Κυ ^ι ρι ^ι ε ^ι

ὠδὴ ε'

E ξε ^{B8} στη ^ι τα ^ι συμ ^ι πα ^ι ντα ^ι ε ^ι πι ^ι τη ^ι θει ^ι α ^ι
 δο ^ι ξη ^ι σ8 ^ι συ ^ι υ ^ι γα ^ι αρ ^ι α ^ι πει ^ι ρο ^ι γα ^ι με ^ι Παρ ^ι θε ^ι ε ^ι
 νε ^ι ε ^ι ε8 ^ι χ8 ^ι ες ^ι εν ^ι μη ^ι η ^ι τρα ^ι των ^ι ε ^ι πι ^ι πα ^ι αντων ^{Δι}
 Θε ^ι ον ^ι και ^ι τε ^ι ε ^ι το ^ι κας ^ι αχ ^ι ρονον ^ι Υι ^ι ον ^ι πα ^ι σι ^ι
 τοι ^ι οις ^ι υ ^ι μν8 ^ι σι ^ι σε ^ι σω ^ι τη ^ι ρι ^ι ι ^ι αν ^ι βρα ^ι βευ ^ι ς ^M

σα ^ι

ὠδὴ ς'

T ην ^{Πα} θει ^ι αν ^ι ταυ ^ι την ^ι και ^ι παν ^ι τι ^ι μον ^ι τε ^ι λ8 ^ι ν ^ι τες ^ι ε ^ι ορ ^ι
 την ^ι οι ^ι θε ^ι ο ^ι φρονες ^ι της ^ι Θε ^ι ο ^ι ο ^ι μη ^ι τορος ^ι δευ ^ι τε ^ι τας ^ι
 χει ^ι ρας ^ι κρο ^ι τη ^ι σω ^ι μεν ^ι τον ^ι εξ ^ι αυ ^ι της ^ι τε ^ι χθε ^ι εν ^ι
 τα ^ι Θε ^ι ον ^ι δο ^ι ξα ^ι ζοντες ^ι

ὠδὴ ζ'

Ο ^{B8}υκ ε λα α τρεευσαν ^πτη κτι σει οι οι θε ο
φρονες ^βπα ρα τον κτι σααν τα ^βαλ λα πυ ρο ος
α πει λην ^βαν δρει ως πα τη σαντες ^Δχαι ροντες ε ψαλ
λον ^βΥ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος ^Δκαι Θε ος ευ λο γη το ος ει ^β

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π ^{B8}αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ^Δο το ο κοσ της Θε ο το κϷ δι ε σω σα το ^Δ
το τε με εν τυ πϷ με νος ^βνυν δε ε νε ρ γϷ με ε
νος ^Mτην οι κϷ με νην ^Δα πα σαν ^Δα γει ρει
ψα αλ λϷ Ϸ σαν ^Δτον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα ^{B8}και υ πε ρυ ψου ου τε ^Δεις παν τας τϷ αι
ω ω να α α α ας ^β

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^χ ^{B8}
 Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ^ε ^{7χ} και
 η γαλ λι α σε το ^χ πνευ μα μ8 ^Δ ² ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ^ε ^{7χ}

T ^{B8}
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^{7χ} την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^ε ^{7χ}

2 ^χ ^{B8}
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δ8 λησαυ τ8 ^ε ^{7χ} ι δ8 γαρ α πο τ8 νυμ μα
 κα ρι ^χ 8 σι με πα σαι αι γε νε αι ^ε ^{7χ}

T ^{B8}
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^{7χ} την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^ε ^{7χ}

3 ^χ ^{B8}
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Κ** α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ εν τας ε ξα πε στει λε κε νθ

ςς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Η΄.

Ἦχος Δι-Θ

Δυο ἄγγελοι βλεψασάενδοθεν
τῶ μνημειῶ Μαριαεεξεπληητη
τετοκαί Χριστον ἀάγνωσάωσκηπῶρον
εεπηρωώτα Κυριεπῶσωωμα
τῶ Ιησῶ μῶτεεθεικας κλησειδετῶ
τον γῶσάειναιαυτοον τον Σωτη
ραηκῶσημημῶααπτῶπρος τον Πα
τεραααπειμιειπετοιςααδελφοι οἰς
μῶ

Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Τῶ κοσμητην ευπαάθειαν ὡς μο
χθηραανεξεεκλινας και ατροφιαατην
σαααρκαμαραναςαανεκαιαινισας
ψυχης τον τοονον Οοσιε και δοξαν

κα α τε πλ ς τη σας ς ρα νι ον α οι οι

δι με δι ο μη παυ ση η πρε σβε ευ ων υ

περ η μων Ι ι ω α αν νη

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κ υ ρι ως Θε ε ο το ο κον σε ο

μο λο γ ς ς μεν Δε εσποι να οι δι α σ ε

ε σω σμε ε ε νοι και γαρ Θε ο ον ε κυ υ

η σας α πορ ρη τω ω στον λυ υ σαν τα δι

α Σταυ ρ ς τον θα α να τον προς ε αυ το

ον δ'ελ κυ υ σαν τα Ο σι ων δη μ ς μεθ

ω ων σε α νευ φη μ ς με εν Παρ θε ε

νε

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος πλ' Νη ς

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ω ω ων ου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ

τον εν τοι οι οϊς υ ψι ι στοϊς σοι πρε πει υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ

γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α

αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του

ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα αυ τη ε

σαι πα α σι τοις ο σι οϊς αυ τς

K υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε

εστης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει

φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με

νος και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ

θε ρωσας εκ της δου λει αστου αλ λο τρι ι ι ου ως

οι κτιρωων και φι λα ανθρωω ποσ

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου αι νει τε αυ τον

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τς

Kυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τεθεντο αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον και ως ζω η ης θη σου ρον σφρα γι δι εσ φρα γι

σαντο αλ λα α νε στης και πα ρε εσ χες α φθα ρ

σι ανται ψυ χαι αις η η μων

Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αι νει τε αυ

τον κα τα το πλη θοσ τησ με γα λω συ νησ αυ τς

Kυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριττει ει

γα ρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ο τι νε κρου σ α νι στα και θα να τον κα

τη ρ γη σε δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα φην

σου και την ε ε γε ε ρ σιν

Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον εν ψα λ

τη ρι ω και κι θα ρα ^ν_{δλ}

Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα
σιν κη ρυ υ ξας ^ν_{δλ} τους μεν φυ λακας ε φο βη σε τα δε
γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων ^ν_{δλ} τι ζη τει ει τε τον
ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη
οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το ^ν_{δλ}

Καὶ τοῦ Ὁσίου ἐκ τοῦ Τριωδίου

Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος ^π_{δλ} Νη ρ

^ν_χ Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω ^ε_χ αι
νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω ^ε_χ

Π ^{Πα} α τερ ^{Νη} Ι ω αν νη ο σι ε δι α πα ντος α
^{Πα} λη θως ^ε_χ τδ Θε ο εν τω λα ρυ γι ^{Δι} τας υ ψωσεις ε
^{Πα} φερες ^{δλ} Δ με λε των πρα κτι κω τα τα ^π₉ τα θε ο πνευ
στα λο γι α παν σο φε ^π₉ και την ε κει ει θεν α να πη
γα ζδ σαν ^{Νη} ^π₉ χα α ριν ε πλδ τι σας ^{Πα} ^ε_χ γε γο νως
μα κα ρι ος των α σε βων ^{Δι} ^π₉ παν των τα βδ λευ μα τα ^{δλ}_Δ

^{Νη}
κα τα στρε ψα α με νος ^ν_δ

^χ
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^ε_χ αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μη ^ε_χ ^ι_χ

πα σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε_χ

Π ^{Πα} α τερ Ι ω αν νη ο σι ε δι α πα ντος α ^{Νη}

λη θως ^ε_χ τθ Θε ο εν τω λα ρυγγι ^{Δι}_π τας υ ψωσεις ε

φερεις ^{Πα}_δ με λε των πρακτι κω τα τα ^π_π τα θε ο πνευ

στα λο γι α παν σο φε ^π_π και την ε κει ει θεν α ναπη

γα ζα σαν ^{Νη}_π χα α ριν ε πλθ τι σας ^{Πα}_ε γε γο νως

μα κα ρι ος των α σε βων ^{Δι}_π παν των τα βλ ευ μα τα ^δ_δ

^{Νη}
κα τα στρε ψα α με νος ^ν_δ

^χ
Μα κα ρι ος α νηρ ο φο βη με νος τον Κυ

ρι ον ^ε_χ εν ταις εν το λαις αυ τθ θε λη η σει σφο

δρα ^ε_χ

Π ^{Πα} α τερ Ι ω αν νη εν δο ξεταιιστων δα κρου ων ^{Νη}

ρο αἰς ^{Πα} τὴν ψυχὴν καθαιρομένους ^{Δι} καὶ παννυχούς
στασεσὶ ^{Πα} τὸν Θεὸν ἰλασκομένους ⁹ ἀνεπτε
ρωώθης πρὸς τὴν ἀγαπήσιν ⁹ τὴν τέτταμα ἀ
καρκαίω ραί ο τη τα ^{Νη} ἡ ἡς ἐπαξιὼς νυν ^ε
ἀπολαυεῖς ἀληκτα χαρμονικῶς ⁹ μετὰ τῶν
συνᾶθλων σὺ ^{Νη} θεοφρον ^Δ Ὁ ο σι ε ^ν

^χ Τιμιὸς ἐναντίον Κυρίου ^ε ὁ θάνα
τος τῶ ^ε Ὀ σι ^ε ἄυ τῶ ^ε

Π ^{Πα} ατερ Ἰωάννη ^{Νη} Ὁ σι ε ἀναπτερωσας
τον νυν ^{Πα} πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως ^{Δι} κοσμητικῆς συγχυ
σεως ^{Πα} ἐβδελύξω τὸ ἀστατόν ⁹ καὶ τὸν σταυ
ρόν σου ἀναλάβομένους ⁹ τῶ Παντεπόο
πτηκατηκόληθης ^{Νη} σωμάδυσήνιον ^ε
ἀγωγαῖς ἀσκησεως τολογισμῶ ^{Δι} σθενεδλωσα
μένος ^{Νη} τῶ ^Δ θει ^ε Πνευμάτος ^ν

Ἦχος ♩ Πα ρ

Δ Πα ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι

Δ ευ τε ερ γα σω με ε θα εν τω μυ στι κω ω

α μπε λω ω ω ω νι καρ πος με τα α

νοι οι ας εν τω τω ποι υ υ υ υ με ε ε ε

νοι ουκ εν βρω μα σι και αι πο μα α σι

κο ο ο πι ι ω ω ω ν τες αλλ εν προ σευ

χαις και νη η στει ει αι τας α ρε ε τα α α

ας κα α τορ θ υ υ υ ν τες τω τοις α ρε σκο με

νος ο Κυ ρι ος τω υ ε ερ γω δη να α ρι

ον πα ρε ε ε ε χει δι υ ψυ χας λυ τρω

υ υ ται χρε υς α α α μα αρ τι ι ι ας

ο μο νος πο λυ ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Καί νῦν...

Ἦχος Δι θ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ πα ρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος πᾶσι Νη ρ

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
 θρωποις ευ δο κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες

Ι η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μονος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Καθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

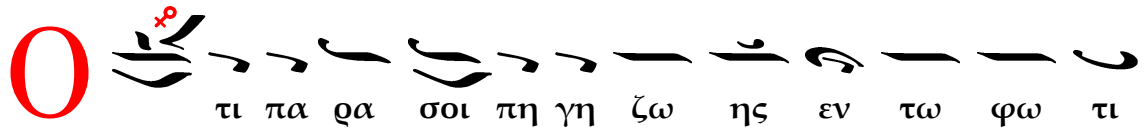
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

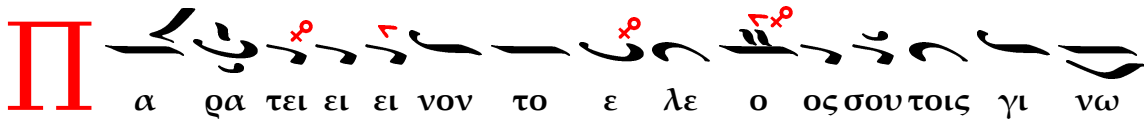
Ε υ λο γη το σος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με
τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

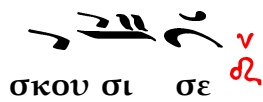
Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι

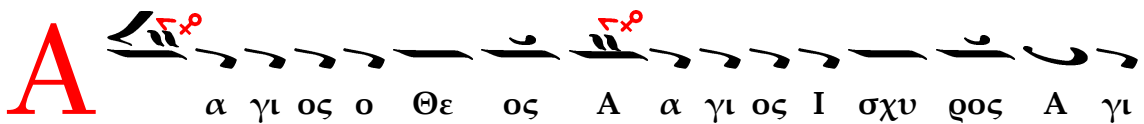
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ο σμου

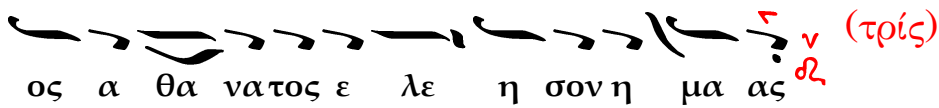
Ο
τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

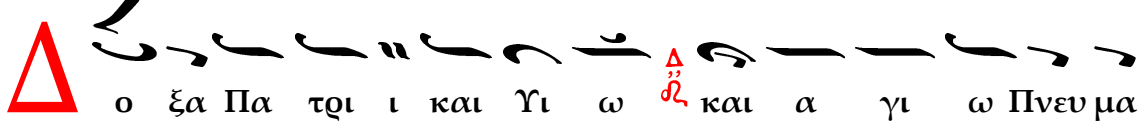

σου ο ψο με θα φω ως ^v_{δλ}

Π
α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε ^v_{δλ}

Α
α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^v_{δλ} (τρεις)

Δ
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ_{δλ} και α γι ω Πνευ μα

τι ^v_{δλ}

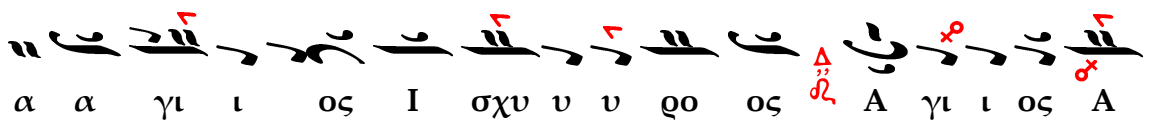
Κ
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μη ην ^v_{δλ}

Α
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^v_{δλ}

Ἀσματικὸν. ^γ_χ

Α
α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ_{δλ} Α

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ_{δλ} Α γι ι ος Α ^x

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε ^x

ε η σο ο ο ο ο ο ν η η μα α α α α α ^γ

ας

A να στα ας εκ τῶ μνηματος και τα δε σμα δι
 α ρρη ξας τῶ α δὲ ε λυσας το κα τα κριμα τῶ
 θα να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ
 θρῶ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις A
 πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι το κη
 ρυγμα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χεσ τη
 οι κῶ με νη μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ αἰκαίεις τῶν αἰώνων αἰώνων

ων ἀμην

Ο Μονογενης Υἱος καὶ Λόγος Θεοῦ α

θανάτος ὑπαρχῶν καὶ καταδεξάμενος

διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆ

ναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτοκοῦ καὶ αἰ

παρθενῆς Μαρίας ἀτρέπτως ἐνανθρώπη

σας σταυρωθεὶς τε Χρῆστε ὁ Θεὸς θανάτω

θανάτου πατηήσας εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τρι

αααδος συνδοξαζόμενος τῶ Πατρὶ

καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ὁμοῦσῶσον ἡμᾶ

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο σ τ α φ η ν
κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε ρ ο ν ι ν α η μ α σ ε λ ε υ
θ ε ρ ω σ η σ τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α σ ι σ
η μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σ ο ι

τὸ τέλος: Κ υ ρ ι ε δ ο ξ α σ ο ι ο ι ο ι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ε υ τ ε π ρ ο σ κ υ ν η σ ω μ ε ν κ α ι π ρ ο σ π ε ε σ ω ω
μ ε ν Χ ρ ι σ τ ω ω ω ω ω σ ω σ ο ν η μ α α σ Υ ι ε ε
Θ ε ο υ ο α ν α σ τ α α α α σ εκ νε κ ρ ω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος πλ. Γα ρ

Εξ υψους κατα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ταις των δα κρυων σερ ο αις της ε ρη μου το
α γο νον ε γε ε ωρ γη σας και τοις εκ
βα θης στε να γ μοις εις ε κα τον τες πο νος ε
καρ πο ο φο ρη σας και γε γο νας φω στη τη
οι κου με νη λαμπων τοις θα αυ μα σι Ι ω αν
νη πα τηρ η μων ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω
τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Δι-θ

Μνη η̄ μη̄ δῑ καῑ ς̄ μετ̄ εγ̄ κω̄ μῑ ῑ ῑ
ων̄ σοῑ δε̄ αρ̄ κε̄ σεῑ η̄ μαρ̄ τῡ ρῑ ᾱ τ̄ς̄ Κῡ ρῑ ς̄
Προ̄ ο̄δρο̄ με̄ ᾱ νε̄ δεῑ χ̄θης̄ γαρ̄ ον̄ τως̄ καῑ Προ̄ φη̄
των̄ σε̄ βᾱ σμῑ ω̄ ω̄ τε̄ ρος̄ ο̄ τῑ καῑ εν̄ ρεῑ
θροῑς̄ βᾱ πτῑ σαῑ κᾱ τη̄ ξῑ ω̄ θης̄ τον̄ κη̄ ρυτ̄ το̄ μενον̄
ο̄ θεν̄ της̄ ᾱ λη̄ θεῑ ας̄ ῡ περ̄ ᾱ θλη̄ σας̄ χαῑ αῑ αῑ αῑ
ρων̄ εῡ η̄γ̄ γε̄ λῑ σω̄ καῑ τοῑς̄ εν̄ ᾱ δη̄ Θε̄ ον̄ φᾱ νε̄
ρω̄ θεν̄ τᾱ εν̄ σαρ̄ κῑ τον̄ αῑ ρον̄ τᾱ την̄ ᾱ μαρ̄
τῑ αν̄ τ̄ς̄ κο̄ ο̄ ο̄ σμ̄ς̄ καῑ πᾱ ρε̄ χον̄ τᾱ η̄ μῑν̄ το̄
με̄ γᾱ ε̄ ε̄ ε̄ λε̄ ος̄

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ᾠχος Δι-θ

Απο̄ ο̄ στο̄ λε̄ Χρῑ στω̄ τω̄ Θε̄ ω̄ η̄ γᾱ πη̄
με̄ ε̄ ε̄ νε̄ επῑ τᾱ χῡνον̄ ρῡσαῑ λᾱ ον̄ ᾱ νᾱ

πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι π τον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Μυ ρο βλυ την τον θει ον και μα ρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχη και Περ γα α μσ
τον προ ε δρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω δο ο
ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι δο ο ξα τω ε νε ρ γσ
ντι δι α σσ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.
 (Κατὰ τὰς Α', Β', Γ', Δ' Κυριακὰς τῆς Μεγάλης
 Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου).

Ἦχος πλ. Νη

Τη υπερωμαχωσατηγωνικη
 τηριιαωσλυτρωθειεισατωνδει
 νωνευχαριστηριιααναγραφωσοι
 ηπολιισθεοτοκεαλλωσειεεχθ
 σαατοκρατοςαπροσμαχηητονεκπα
 ντοιωνμεκινδυνωνεελευθερωσονινα
 κραζωωσοιχαيرهΝυυμφηΑνυυμφευ
 τεεεεεε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι

Ααγιιοοςοοοθεοοοος
 ααγιιοοςισχυροοοςα
 αγιιοςαθανατοςελεεησοο
 ονημας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

Δι
ι ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ις

ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο ο

 ο ο ο ο ο ον η η η μα α α α α α

 α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν). (Ἐβρ. Γ' 13-20).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς οε').

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. Νη ρ

ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

 ω η ημων

εν τω Ισ ρα ηλ

 με ε γα το ο νο μα αυ τω

ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

 ω η ημων

και το κα τοι κη

τη ρι ον αυ τς εν Σι ων

Ε ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

ω η μω ω ω ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Ἑβρ. 7' 13-20).

Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδειξάτω τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς 117).

ᾠχος πλ. δ' Νη 2

Α λλη λς ς ι ι α Α α α α λλη

λς ς ς ς ι ι ι ι α Α λλη λς ς ς

ς ς ς ς ι ι Α λλη λς ς ι ι α

Χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω

α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η

ρι η η η μων

A λλη λσ σ ι ι α A α α α α λλη

λσ σ σ σ ι ι ι ι α A λλη λσ σ σ

σ σ σ σ ι ι A λλη λσ σ ι ι α

Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τσ εν ε ξο

μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω

μεν α αυ τω

A λλη λσ σ ι ι α A α α α α λλη

λσ σ σ σ ι ι ι ι α A λλη λσ σ σ

σ σ σ σ ι ι A λλη λσ σ ι ι α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν (Μαρκ. θ' 17-31).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. Καὶ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν

πρός με. Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπε· παιδιόθεν. Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρῶν ἔλεγε· πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Καὶ κράξαν καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτόν ἐξῆλθε, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γινῶ· ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

ᾠχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι Ky u u u u u u ri i i i i e e e e e do o o o o o o xi a σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῇ Πέμπτῃ.

ᾠχος ἰὺ Νη ρ

Νη ι τα α α α α α α Χε ε ε ε ε ε ρ ρ ρ ρ ρ ρ βι ι νι ι ι ι ι ιμ

υ υ υ υ σι ι ι ι ι ι κω ως ^{Νη}ει κο
 νι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ον τε ε λε ε ε ε ες ^νκαι αι αι αι
 τη η η η η ζω και τη ζω ω ω ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι ^{Δι}ζω ο ^{Πα}ποι ω ω ω ω
 ω ω ^{Δι}τρι ^{Πα}α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι
^{Β8}ι ι ^{Νη}το ον ^βτρι ⁷σα α α α α α α α ^Μτο ο ον ⁷τρι
 σα α α γι ο ον ^{Νη}υ υ υ υ ⁷μον ⁷προ ο σα
 α α α α δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο προ σα δον
 τε ε λε ε ε ε ες ^νπα α ^Μσαν τη ην βι ω ω
^{Γα}τι ι κη η η η ην ⁷α πο θω ω ω ω ω
^{Πα}με α ^{Νη}πο θω με θα α με ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
 ι ηι ι ι ι ι με ρι ^νμνα α ⁷γα α α αν
^{Νη}Ω ^{Πα}ς το ον Βα ⁷σι ι ⁷λε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Δι}χε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ^{Πα}λε ε ε βα ⁷σι λε ε α α α α

^{Δι}
 α α ^{Δι}των ο ο ολων υ πο δε ξο ο ο ο ο με
 ε ε ε ε νοι ^ν
^{Νη}**Τ** αις α αγ γε ε ε ε ε ε λι ι ι ι ι
 ι ι ι ι α γ γε λι και αι αι αι αι αι αις ^{Δι} α
 ο ο ρα α α α α α α τω ω ως ^{Δι} δο ρυ
 φο ρϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ με ε ε ε ε νον τα
 α α α α ξε ε τα α ξε σιν ^ν Α λλη η λϝ ϝ ϝ
^{Δι} ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α α α α α α
^{Νη} α α α α α α α ^ν

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Ἦχος ^πΔι Νη

^ν**Κ** υ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν
^ε**Κ** υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε
^{Δι}**Κ** υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{Δι}
^{Δι}**Κ** υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{Δι}

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον ^β_{7x}

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν_{δ2}

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^ν_{δ2}

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^β_{7x}

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^Δ_{δ2}

Π α ρ α α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρ ι ε ^Δ_{δ2}

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ε ^β_{7x}

Π α ρ α α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρ ι ε ^ν_{δ2}

Σ ο ι Κυ υ ρ ι ε ^ν_{δ2}

Κ αι τω Πνευμα τι σϑ ^ν_{δ2}

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^π_{δ2} Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρ ι ε η ι

σχυ υς μϑ ^ν₂₂ Κυ ρ ι ος ϑε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ^ν₂₂ και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

υ ϑη ης μϑ ^ν_{δ2}

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι
 ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ^{ν'}₂₂
 Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϛ ϛ ϛ ϛ
 ϛ^{ν'}₂₂ και κα τα φυ υ γη η η η μϛ ϛ ϛ
 ϛ και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μϛ^{ν'}₂₂
Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα^{ν'}₂₂
 Τρι α δα ο μο ο ϛ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον^{ν'}₂₂

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης ^{ν'} ₂₂ θυ σι ι αν αι αι νε

ε σε ε ως ^{ν'} ₂₂

Κ αι με τα τϛ Πνευ μα το ος σϛ ^Δ ₂₂

Ε ε χο με ν προς τον Κυ υ ρι ον ^{ν'} ₂₂

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ^{ν'} ₂₂

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος ἀρχαῖον, συντμηθέν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ^Δ ₂₂ Δι-θ

Α ^Δ γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι

ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ω θ ^Δ πλη η η

η η ρη η η ρη ης ο ο ου ου ου ου ^Δ ρου ου

ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος και αι αι αι αι η η η η η και αι

η γη η η η η η η η η η η η η η η

τη η η η η η η η η η η η η η η η

γη η της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η η η γη

της δο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α

α α α α α α ε ε ε υε εν τοι οι οι οι

τοι οι οισ υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοι

οις ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε ε νο ο ος

ο ε εθ χο ο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε

υε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο ο

μα α α ρα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου

ου ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οι υ εν τοις

υ ψι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι εν τοι οι οισ υ ψι ι ι ι

ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι οι οισ

A α μη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η ην α α α μη η

η η η η η η η ην

A α μη η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η α α α α μη η η η γη η η η η η η

ην

Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι οι
 οι ε ε ε λε ευ χα α α α α α α α α α ρι
 ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου ου με εν Κυ υ υ
 υ υ ρι ι ι ι ι ε ε και αι αι αι αι αι αι
 αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο ο ο ο ο με ε
 δε ο με θα α α α α α α α σου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου Θε ε ο

 Θε ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος

 η μω ω ω ω ω ω ω ω

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἐπι σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ε

 πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα

 σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω

 πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα

 ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ

 ης Θε ος ε σα ρκω θη και παι δι ον γε γονεν ο προ

 αι ω νων υ πα ρχων Θε ε ος η η μων

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ. Νη ς

T^{Νη} ην γα α α α α αρ ση η η η ην
μη η η η η η η η η η η μη η η η τρα αν^β
θρο ο ο ο ο ο θρο ο ο νο ο ο ο ο^β ο
ον ε ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι η η ε ποι οι η σε ε ε ε ε ε ε^β και^{Νη}
τη η η η η ην ση η η ην γα στε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε γα στε ε ε ε ρα α^β πλα α α
α α α πλα τυ υ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ρα α α α αν^β ου ου ου ρα α α
ου ου ρα ανω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων α
γα α α α πει ει ει ει ρα α α α α α
α σα α α α α α γα Απειρ γα α σα το^β ε
πι σοι οι χαι αι αι αι αι γαι αι αι αι αι αι
ρει^β Κε χα α ρι τω με ε ε ε ε νη η

νος ^{Δι} η γι α α σμε ε ε ε νε να α ε ^{ν'} 22
 και πα ρα σει ει σε ε ε ε λο γι ι κε ε ^{Νη} ^{ν'} 22
 παρ θε νι ι κο ον καυ χη η η μα ^{ν'} 22 εξ ης ^{Δι}
 Θε ε ο ο ος ε σαρ κω ω ω θη ^{ν'} 22 και παι δι
 ο ον γε γο ο ο νε ε εν ^{ν'} 22 ο ο προ αι αι
 ω ω ω ω ω ω ω νων υ υ πα α αρ ^{Νη}
 χων Θε ε ο ο ο ο ος η η η η μων ^{ν'} 22 την γαρ
 ση ην μη η η τρα α α αν θρο ο ο ο
 νον ε ε ποι οι η η η η σε ^{ν'} 22 και την σην
 γα α στε ε ε ε ρα α α α ^{ν'} 22 πλα τυ υ
 τε ε ε ε ε ε ρα α αν ου ου ρα α
 νω ω ζω ω ων ^{ν'} 22 α πει ειρ γα α α α α
 α σα Α α πειρ γα α σα α α το ^{Δι} ^{ν'} 22 ε πι
 σοι οι χαι αι αι ρει ει ει ει ^{ν'} 22 Κε ε χα ^{ν'} 22
 ρι τω ω με ε ε ε ε ε ε νη η η η η ^{ν'} 22
 πα α α α α α α σα η η κτι ι ι σις ^{Πα} ^{π'} 9

Νη Δο ο ο ξα α α Δι σοι οι οι οι Νη

Ἐτονίσθη τῇ ε΄ Ἰανουαρίου , βθ΄ , Ι.Α.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Επι σοι χαι αι αι ρει Κε ε χα α ρι
τω ω ω με ε ε ε νη πα α σα η κτι ι
ι ι σις α γγε ε λων το ο ο συ υ στη η
μα και αν θρω ω πων το ο ο γε ε ε ε
νος η γι α σμε ε ε ε νε να α ε ε
ε ε ε και πα ρα α δει ει ει σε ε ε ε
λο γι ι ι κε ε ε ε παρ θε ε νι ι ι
κο ο ον κα αυ χη η μα εξ ης θε ο ο
ος ε σα α αρ κω ω ω θη και παι
δι ο ον γε ε ε γο ο ο ο νεν ο προ
αι αι ω ω ω ω ω νων υ πα αρ χων θε
ο ο ο ο ος η η η η μων

την γαρ ση ην μη η η τραν

έτέρα θέσις

την γαρ ση ην μη η η η τραν

είς χρ.

θρο ο ο ο νον ε ποι οι η η η η σε

και αι την σην γα α στε ε ε ε ε ε

ρα α πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α αν

ου ρα α α νω ω ω ω ων α πειρ γα α

α α α σα α α α το ε πι σοι χαι αι

αι ρει ει ει ει Κε χα ρι τω ω ω με ε

ε ε νη πα α σα α η η η κτι ι ι ι

σι ι ις δο ο ο ο ξα α α δο ξα α α

σοι οι οι οι οι οι οι οι

ρα α α α πλα τυ υ

16 Φεβ. 1988 I.A.

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πλὴν Νη

Αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει τε ε λε ε ε ε ε τον Κυ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ
 υ
 υ
 υ υ το ον Κυ
 υ
 υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι τον Κυ υ ρι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ων ε εκ τω ω ων
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ρ ρ εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σε με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ρ ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος ^{θ (δ̄ις)}

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^{ζ'} α πο τϛ νυν και ε ως

τϛ αι ω ω νο ο ος ^Δ